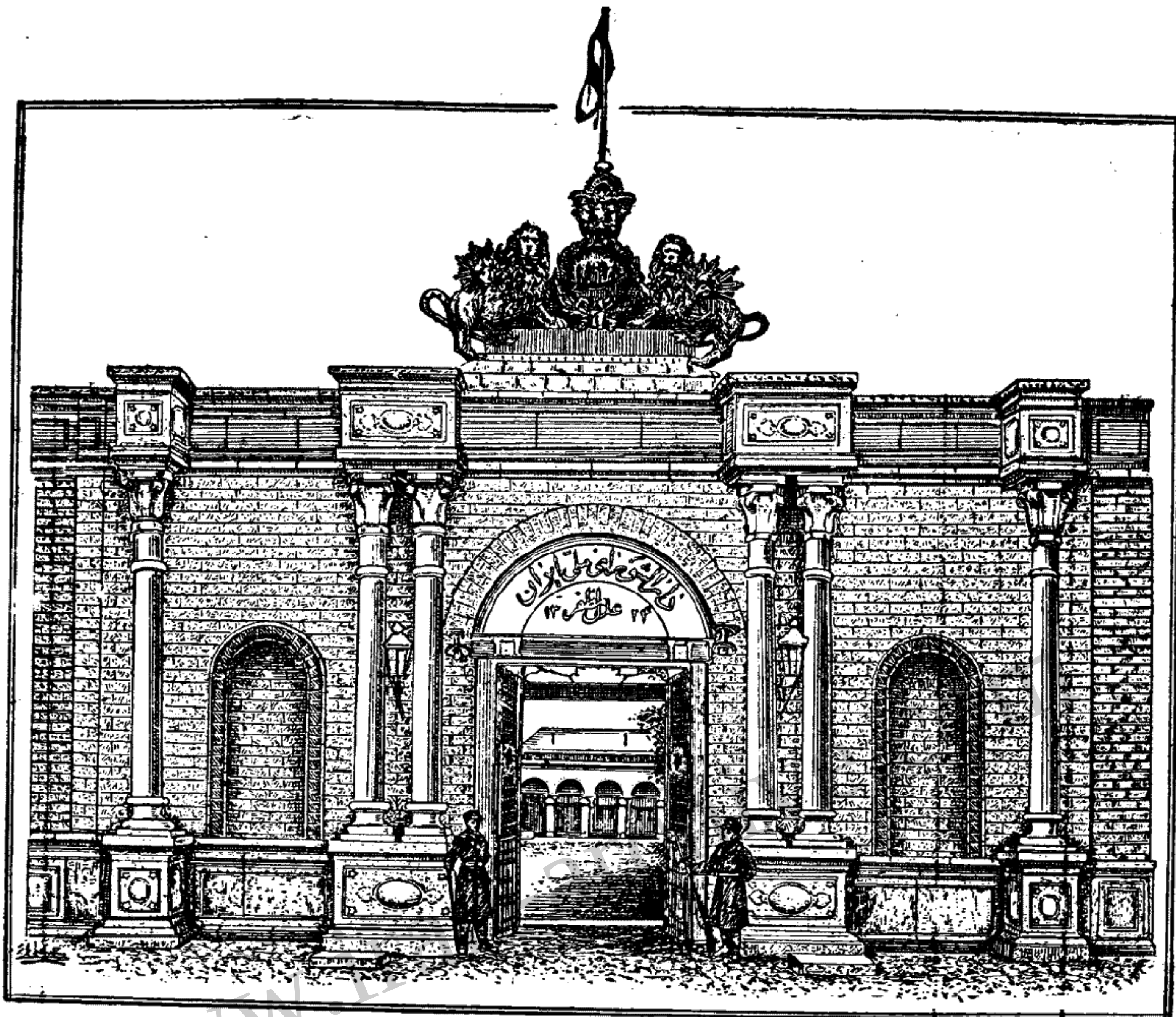

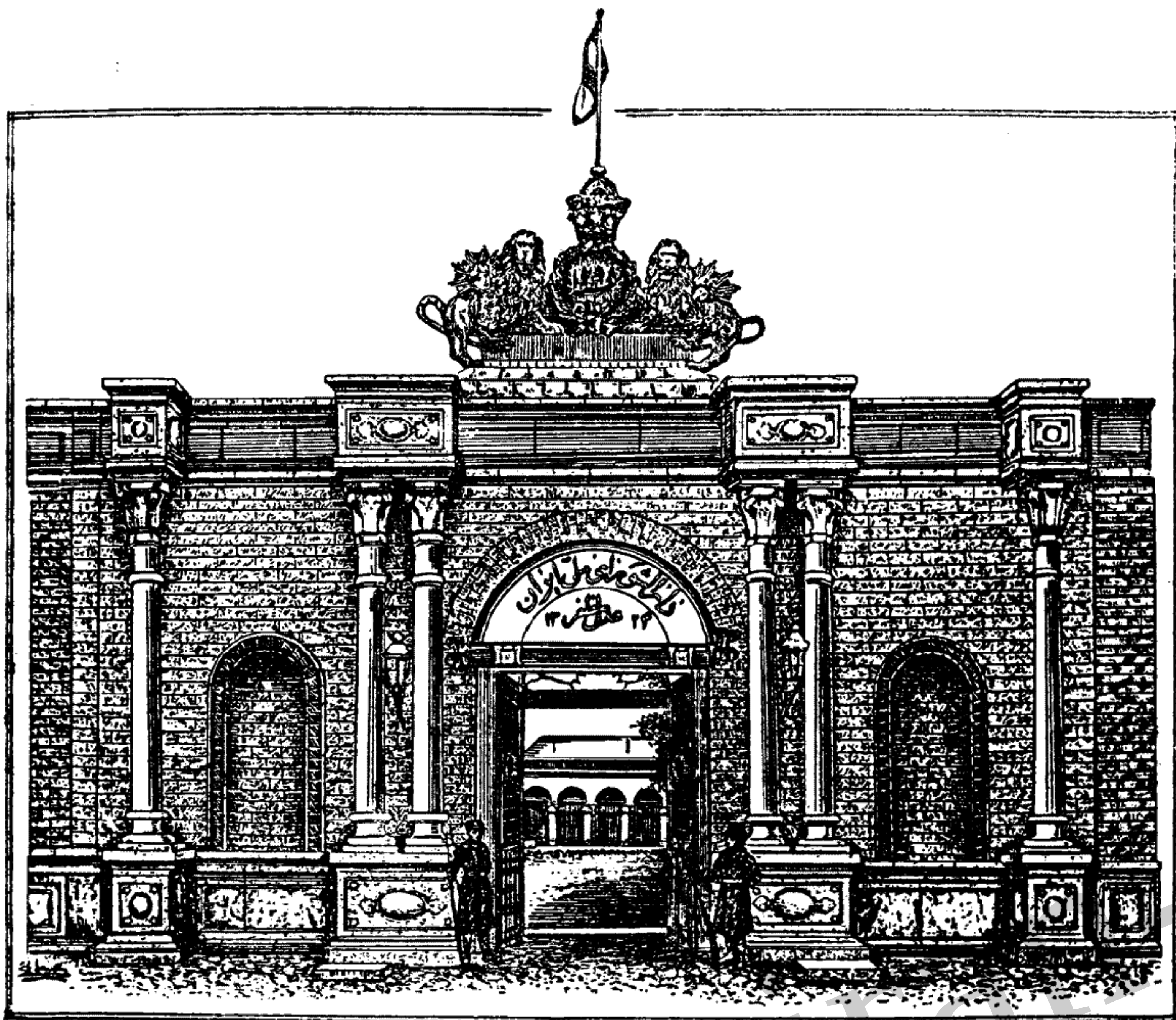

دوره هفتم تقنینیه

جلسه ۲۶	مذاکرات مجلس	شماره ۲۶
تاریخ تأسیس آذر ۱۳۰۵ جلسه پنجشنبه ۱۸ بهمن ماه ۱۳۰۷ مطابق ۲۶ شعبان المعظم ۱۳۴۷	مندرجات فقط شامل مذاکرات مشروح جلسات مجلس شورای ملی خواهد بود پس از ختم هر جلسه کلیه مذاکرات در یک شماره منتشر میشود مطبوعه مجلس	قیمه اشتراك داخله ایران سالیانه ده تومان خارجه « دوازده تومان قیمه تك شماره يك قراں

فهرست مندرجات

ردیف	عنوان	از صفحه	الی صفحه
۱	شور و تصویب لایحه منع برده فروشی	۳۹۸	۴۰۱
۲	شور ثانی و تصویب قانون ذبایح	۴۰۱	۴۰۹
۳	قانون منع برده فروشی	۴۰۹	۴۱۰
۴	قانون مالیات ذبایح		

مذاکرات مجلس

دوره هفتم تقنینیه

صورت مشروح مجلس روز پنجشنبه ۱۸ بهمن ماه ۱۳۰۷ مطابق ۲۶ شعبان المعظم ۱۳۴۷

جلسه ۲۶

(مجلس یکساعت و نیم قبل از ظهر)
براست آقای دادگر تشکیل گردید
(صورت مجلس يوم سه شنبه شانزدهم)
بهمن را آقای اورنگ قرائت نمودند

غائبین با اجازه جلسه قبل
آقایان: حیدری - آشتیانی - مفتی - سید مرتضی
خان وثوق - دستانی - المخن - نامور نش -
غائبین بی اجازه جلسه قبل

آقایان: میرزا حسن خان وثوق - آقا زاده سبزواری
موقر - حاج رحیم آقا - میرزا ابوالفضل - جلالی -
محمد تقی خان اسعد - شیخ محمد جواد - حاج حسین
آقا مهدوی - شیخعلی مدرس - حاج حسن آقا ملک -
حاج غلامحسین ملک - محمد آخوند -

دیر آمدگان با اجازه جلسه قبل

آقایان: عدل - عراقی

دیر آمدگان بی اجازه جلسه قبل

آقایان: شریعت زاده - اکبر میرزا مسعود - قوام
ملک مدنی -

رئیس - آقای ملک مدنی

ملک مدنی - بنده در جلسه گذشته يك پيشنهادهای
راجع براهدار خانه های حومه شهر کرده بودم و گویا
در صورت مجلس راهدارخانه های جزء شهر نوشته شده
خواستم استدعا کنم اصلاح شود.

رئیس - اصلاح میشود

رئیس - در صورت مجلس مخالفی نیست

(گفتند - خبر)

رئیس - صورت مجلس تصویب شد. آقای وزیر عدلیه
فرمایشی دارید.

وزیر عدلیه - دو لایحه است که تقدیم میکنم یکی
لایحه بودجه است که مربوط بکمسیون بودجه و يك لایحه
دیگری است که تقاضا شده است با قید دو فوریت در
مجلس مطرح شود.

(لایحه مزبور بشرح آتی خوانده شد)

ساحت محترم مجلس شورای ملی اگر چه عمل برده
فروشی مدتها است در ایران متروک گردیده ولی چون
دیده میشود گاهی از خارج ایران اشخاصی با برده وارد
خاک ایران شده و غافل از اینکه ایران بموجب تعهدات
بین المللی هیچکس را در خاک خود بعنوان برده نمی
شناسد گاهی آزادی برده را موکول بسدور جواز خاصی
میدانند. دولت لازم دید که بوسیله وضع قانونی امر
زدگی را بطور روشن و قطعی از بین برده و بدو

اینکه برده خود را محتاج بحصول جواز خاصی بدانند آزادی
او را از طریق قانونی تأمین کنند نظر باین مقدمه ماده
واحد ذیل با قید دو فوریت پیشنهاد و تصویب آن
تقاضا میشود

ماده واحد - در مملکت ایران هیچکس بعنوان
برده شناخته نشده و هر برده بمجرد ورود بخاک ایران
با آب های ساحلی ایران آزاد خواهد بود هر کسی انسانی
را بنام برده خرید و فروش کرده یا رفتار مالکانه دیگری
نسبت بانسانی بنماید یا واسطه معامله و حمل و نقل برده
بشود محکوم بیک تا سه سال حبس تأدیبی خواهد گردید

رئیس - فوریت اول مطرح است. مخالفی نیست

فیروز آبادی - بنده مخالفم

رئیس - بفرمائید

فیروز آبادی - بنده بعضی عرایض دارم که انشاء الله
موقع خودش بعرض میرسانم چیزی که فعلا عرض میکنم
این است که این لایحه چندان مهم نیست و در مملکت
ما هم عملی به آن نمیشود با وجود این نمیدانم دو فوریت
یچنه مناسبت است پس بگذارید مثل سایر امورات
بکمسیونهای مربوطه خودش برود بعد بیاید در مجلس
چیزی که عملی نیست در فوریت لازم ندارد البته عرایض
خودم را در موقعش بعرض میرسانم

رئیس - آقای عراقی

عراقی - آقای فیروز آبادی با قید دو فوریت مخالف
بودند در صورتیکه مطابق فرمایشاتیکه در بیرون از
خودشان بنده شنیدم اگر چنانچه يك دقیقه این قانون
زود تر اجرا شود هم برای مملکت ما و هم برای مذهب
ما بهتر است کاش مجلس چهار فوریت داشت و بنده عرض
میکردم که این لایحه در تحت چهار فوریت بگذرد

رئیس - رای میکنیم بفوریت قسم اول آقایان موافقین
قیام فرمایند

(اکثر قیام نمودند)

رئیس - تصویب شد رای گرفته میشود بفوریت ثانوی
آقایان موافقین قیام فرمایند

(اغلب قیام نمودند)

رئیس - تصویب شد. ماده واحد قرائت میشود
(بشرح ذیل خوانده شد)

ماده واحد - در مملکت ایران هیچکس بعنوان برده
شناخته نشده و هر برده بمجرد ورود بخاک یا آسهای
ساحلی ایران آزاد خواهد بود - هر کسی انسانی را بنام
برده خرید و فروش کرده یا رفتار مالکانه دیگری نسبت
به انسانی بنماید یا واسطه معامله و حمل و نقل برده
بشود محکوم بیک تا سه سال حبس تأدیبی خواهد گردید

رئیس - آقای دشتی

دشتی - موافقم

رئیس - آقای افشار

افشار - موافقم

جمعی از نمایندگان - مخالفی نیست

فیروز آبادی - بنده مخالفم

رئیس - بفرمائید

فیروز آبادی - بنده اولاً میخواهم يك دفاعی از
قانون اسلام بکنم چون اشتباه شده است به غالب دول
که بنای اسلام بر این است که يك کسی را بنده یا غلام یا کنیز
خود قرار میدهند که همه جور کار برای آنها بکنند در
صورتیکه در اسلام این ترتیب و این جور نیست (نمایندگان
صحیح است). اساس اسلام و بنای اسلام این بوده که
اشخاصیکه در جنگها یا اشخاص وحشی و جنگلی را بدست
می آورند آنها را می آورند در شهر و خانه های خودشان
لباس بر آنها می پوشانند تربیت میکردند، تعلیم میدادند
اگر مرد بودند بآنها زن میدادند و اگر زن بودند بآنها
شوهر میدادند و باکمال احترام از آنها نگاهداری میکردند
حتی در مذهب اسلام بقدری سفارش شده که کسی تعدی
نسبت بانها نکند کار زیاد و بیش از حد استطاعت به آنها
رجوع نکند. بنای اسلام بر این بود و بعد هم تقریباً شاید
در هر موردی واجب کرده است که آنها را آزاد کند
اگر کسی روزه بخورد واجب است که بکنفر از آنها را آزاد
کند اگر کسی خدای نخواسته قطع نفس کرد لازم است که
يك بنده را آزاد کند. اگر کسی بر خلاف نذر و وعده

خود رفتار کرد باید بکنفر را آزاد کند. اگر کسی قسم
دروغ خورد باید يك نفر را آزاد کند ده مورد زیادتر
است که واجب کرده و شاید صد مورد هم مستحب کرده
که دیگر با آن قانون يك نفر بنده باقی نمی ماند. این
است قانون اسلام نه اینکه مبنای اسلام بر این بوده است
که شخصی يك نفری را بیاورد بنده خود قرار دهد بلکه
اینها محترم بوده اند و اگر در خانه خدمتی بوده است
يك خدمت خانم میکرد و يك خدمت هم آن کنیز
این طریق محترم بوده اند. حتی در اسفار هم اگر يك
غلامی همراه آقای بود و يك مال داشتند آن مال را
يك فرسخ آقا سوار میشد و يك فرسخ را غلام مینمای
اسلام بر روی ظلم نیست (نمایندگان - صحیح است)
خوب است همه دول دنیا بخصوص بعضی استعماری طلبها
در نظر بگیرند و در صدد بر نیایند دوست کرور بدهد
کرور هزار کرور اشخاص آزاد را بنده خودشان
(صحیح است) بکنند باسم و بعنوان استعماری بآنها
از بین ببرند والا در اسلام و در ایران يك فرغلام نیست
(نمایندگان - صحیح است) در دو سال قبل ما
خواستیم بکنفر بنده در طهران بخریم و آزاد کنیم با
اینکه يك کرور جمعیت دارد هر چه گشتیم پیدا نکردیم
این است مبنای اسلام اینها اشتباه است و بنده نمیدانم
از چه نقطه نظر این اشتباهات شده است.

کازرونی - عمداً میگویند

فیروز آبادی - این اشتباه است که بعضی ها خیال
میکنند مبنای اسلام بر این است که يك کسی را
بیاورند غلام یا کنیز خود قرار بدهند و خرید و فروش
بنمایند و شب و روز برای آنها کار بکنند این طور نیست
روز اول هم که این اشخاص را می آورند نظر بر این بود
که آنها را تربیت بکنند و آزاد نمایند

جمعی از نمایندگان - صحیح است. احسن است

رئیس - آقای دشتی

دشتی - عرض کنم اینکه آقایان و کلاء فرمودند مذاکرات
کافی است برای این بود که آقای فیروز آبادی هم مخالفت

نگردند. بعقیده بنده این فرمایشات ایشان هم موضوع نداشت بجهت اینکه همه ماها میدانیم که مبادی دین ما چه چیز است. دیگران هم غالباً بهتر از ما میدانند زیرا تفحص در مذهب اسلام کرده اند و کاملاً میدانند این قسمت ها در جای خودش محفوظ است. بنده حتی بدرجه این مسائل را بدی می دانم که آوردن این لایحه را هم زیادی میدانم برای چه؟ برای اینکه در ایران هیچ سابقه نداشته نه حالا بلکه از قدیم الایام هم همینطور بوده است ولی این که حالا گفته میشود برای این است که اشخاصی از خارج وارد ایران میشوند مخصوصاً در قسمت جنوب بعضی سواحلی هستند که تحت قیمومیت خارجی ها هستند که در آنجا ها برده فروشی هست و از آنجا ها ممکن است بسواحل ما بیایند این قانون برای این است که در سواحل ما هیچوجه این لکه ننگ نباشد

جمعی از نمایندگان - مذاکرات کافی است

رئیس - پیشنهادی از آقای یاسائی رسیده است قرائت میشود (بمضمون ذیل خوانده شد)

بنده تبصره ذیل را بماده واحده پیشنهاد میکنم که الحاق شود:

تبصره - هر يك از مأمورین دولتی مكلف است بمحض اطلاع بامر ارجعه کسیکه مورد معامله با رفتار بردگی شده است فوراً وسائل استخلاص او را فراهم آورده برای تعقیب مجرم به نزدیکترین بار که بدایت اطلاع دهد.

رئیس - آقای یاسائی

یاسائی - خیلی واضح است که کلیه مجرمین را به بار که اعزام میدارند ولی این جا برای اینکه اشخاصی که میخواهند معامله برده بکنند و وارد مملکت ایران بشوند و ما در تمام سواحل و همه جا بار که بدایت نداریم و ممکن است این قبیل اتفاقات بیفتد بنده پیشنهاد کردم کلیه مأمورین مكلف باشند بمحض اطلاع از این قبیل اتفاقات به بار که اطلاع بدهند که زودتر خلاص شوند

مقصود بنده از این پیشنهاد این است

وزیر عدلیه - بنده قبول میکنم

رئیس - پیشنهاد آقای آقا سید یعقوب قرائت میشود (بنحو ذیل خوانده شد)

پیشنهاد میکنم تبصره ذیل را:

مأمورین ساحلی مكلفند در آبهای ساحلی ایران تفتیش در این امر نموده و از ورود جلوگیری نمایند.

رئیس - بفرمائید

آقا سید یعقوب - عرض کنم این پیشنهاد بنده برای این است که کاملاً توجه داشته باشیم که ما يك فتنه خاری داریم که بمحمدالله کشتی های ساحلی داریم و در سواحل ما تفتیش میکنند نسبت بقاچاق و نسبت باجرای قوانینی که از مجلس میگذرد و آن پیشنهادی که آقای یاسائی کردند مخصوصاً مؤید عرض بنده است که کشتی های ما که در ساحل هستند مكلف باشند مطابق این قانون اگر در کشتی های دیگر يك رده هست آنها را تفتیش کنند و مانع شوند از ورود آنها در آب های ساحلی ما. این است مقصود بنده. حالا اگر ماده این معنی را تأمین کرده است بنده استرداد میکنم و اگر نکرده باشد بنده عقیده ام این است این ترتیب نوشته شود که معنایش این باشد که مأمورین ساحلی ما مكلف هستند در سواحل نسبت باین مسئله تفتیش کنند تا قانون بهتر اجرا شود

وزیر عدلیه - بنده گمان میکنم مقصود آقا کاملاً

تأمین شده است برای اینکه بطوریکه ملاحظه میفرمائید برای این قضیه يك جرمی قرار داده شده است. در آب های ساحلی که همه در حکم خاك مملکت است. اینجا هم اشاره شده است. هر کس که وارد شد بمحض ورود به آبهای ساحلی آزاد خواهد بود و اگر کسی برخلاف این رفتار کرد معنایش این است که در خاك ایران و در آبهای ساحلی ایران که جزو خاك ایران است جرمی واقع شده و البته در این قبیل موارد هم مطابق قوانین موضوعه رفتار خواهد شد بنابراین چون مقصود يكلی

تأمین شده است تصور میکنم آقا استر داد کنند بهتر است آقا سید یعقوب - بنده استر داد میکنم.

رئیس - رأی میگیریم بماده واحده باضافه تبصره پیشنهادی آقای یاسائی آقایانی که تصویب میکنند قیام فرمایند (اکثر قیام نمودند)

رئیس - تصویب شد در جلسه گذشته ماده اول قانون ذبایح مطرح بود و مذاکرات کافی شد فعلاً داخل در پیشنهادات میشویم. پیشنهاد آقای فهمی (ترتیب ذیل خوانده شد)

بنده پیشنهاد میکنم در ماده اول بجای از تاریخ تصویب این قانون نوشته شود از اول ۱۳۰۸ رئیس - بفرمائید

فهمی - در این لایحه قید شده است از تاریخ تصویب این قانون ولی در مواد دیگر ذکر کرده است پس از این که مقدمات این کار فراهم شد یعنی از قبیل تهیه يك نقاطی مطابق دستور لعمل صحه بعنوان مسلخ یا اینکه در هر نقطه که مسلخ باشد اگر در خارج از آنجا ها کشتار شود فلان قدر جزای نقدی خواهد داشت اینها با هم متضاد است بعلاوه از آنطرف تا وزیر داخله دستورات لازمه را راجع به مسلخ ها بدهد يك مدتی وقت لازم است این است که بنده برای تهیه آن مقدمات پیشنهاد کردم ذکر شود از اول فروردین ۱۳۰۸ باشد

وزیر عدلیه - اجازه فرمائید بکمرته دیگر قرائت شود

(پیشنهاد مزبور مجدداً شرح سابق خوانده شد)

وزیر عدلیه - بنده متأسفانه نمیتوانم موافقت کنم با این پیشنهاد. البته تا وقتی که دولت دستوری بری تهیه مسلخ ها نداده است در آنجا ها اقدامی نخواهد کرد ولی در غالب نقاط مسلخ هست و بنده هیچ دلیلی نمیتوانم که اجراء قانون رای مدتی بتأخیر بیفتد بنا بر این گمان میکنم آقا هم موافقت بفرمایند ماده همین شکلی که هست تصویب شود.

فهمی - بنده هم موافقت میکنم با نظر آقای وزیر عدلیه و مسترد میکنم.

رئیس - پیشنهاد آقای دکتر طاهری

(بشرح ذیل خوانده شد)

پیشنهاد میکنم آخر ماده اول اضافه شود و دولت وسائل معاینه صحی روده را برای صدور از مملکت فراهم آورد.

دکتر طاهری - بنده مسترد میکنم

رئیس - پیشنهاد دیگری از آقای طاهری رسیده است (بمضمون ذیل قرائت شد)

بنده پیشنهاد میکنم در ماده اول بجای از تاریخ تصویب این قانون نوشته شود از اول فروردین ۱۳۰۸ بعضی از نمایندگان - رد شده

رئیس - آقای طاهری به جوابی که آقای وزیر عدلیه در مقابل پیشنهاد آقای فهمی دادند قناعت میکنید؟

دکتر طاهری - بله استرداد میکنم

رئیس - پیشنهاد آقای اعتبار

(بترتیب ذیل خوانده شد)

در ماده اول پیشنهاد میکنم

جمله از تاریخ تصویب حذف و از اول سال ۱۳۰۸ نوشته شود.

رئیس - غائب هستند. پیشنهاد آقای مؤید احمدی (بشرح ذیل خوانده شد)

پیشنهاد میکنم که تبصره ذیل بماده اضافه شود اخذ مالیات مزوره در ماده اول در شهرها و قصبات در مسلخ ها بوده و با اشخاصیکه از اطراف پوست و روده ذبیحه برای فروش می آورند تعرض نشود.

فتوحی - مؤید احمدی

مخیر - اجازه فرمائید بکمرته دیگر خوانده شود

(پیشنهاد مزبور مجدداً خوانده شد)

رئیس - بفرمائید

مؤید احمدی - در ماده اول اجرای این قانون و اخذ این مالیات را منحصر به شهرها و قصبات نموده یعنی این مالیات از کشتاری که در دهات میشود اخذ نمیشود و از طرف دیگر معلوم است این مالیات متوجه کشتار

است نه پوست و روده ولی در طرز عمل و تفتیش که از طرف مأمورین مالیه خواهد شد ممکن است نسبت به اشخاصیکه از اطراف پوست و روده برای فروش در شهرها و قصبات می آورند متعرض شوند که کشتار کوسفند در کجا شده است مالیات داده است یا خیر و ازدهاتیها قبول نمایند و از او مدارکی بخواهند و او قادر به دفاع نخواهد بود و مأمورین مالیه بعنوان ماده (۴) از پنجقران الی يك تومان آنها را جریمه خواهند کرد و چون معلوم نیست که این در شهر کشته شده یا در ده همینقدر که پوست ها را در شهر آوردند بعنوان اینکه قاچاق است از او مالیات و جریمه خواهند گرفت از این جهت بنده پیشنهاد کردم که این مالیات را در مسلخ بگیرند و متعرض دهاتی ها نشوند

وزیر عدلیه - بنده با مقصود نماینده محترم کاملاً موافقم و دولت نظر ندارد که بمحض دیدن پوست یا روده دست کسی دلیل بر این بداند که این شخص بطور قاچاق عمل کرده است و مالیات نداده است آقا مقصود دولت این است که وقتی يك پوست یا روده در دست کسی باشد مأمورین او را تعقیب نکنند و بگویند تو قاچاق کردی و بیا جریمه بده بطوری که عرض کردم مأمور وقتی اقدام میکنند و ما میخواهیم اقدامی که میشود مطابق قانون باشد یعنی اگر يك قرائنی باشد باین که فلان آدم بر خلاف قانون با يك ترتیبی که در قانون نیست شروع به اقدام کرده است آنوقت از او جریمه بگیریم و این که آقا میکوبند می مورد و با يك دلیل بی اساسی که بودن پوست در دست کسی است او را متعرض میشوند این خودش يك عمل برخلاف قانونی است که بموجب قانون مجازات قبل تعقیب است پس آن قسمت مجرّم است اما حالا روی اینکه يك مأمور چطور میخواهد تعقیب کند باید قرائن و دلائل دیگرش کافی باشد نه اینکه فقط بواسطه اینکه پوست در دست اوست باین دلیل بگویند تو حتماً قاچاق کردی بنده خیال میکنم با این توضیحاتی که دادم و با

اینکه اگر يك دقتی اطلاع برسد بدارت ها و يك کسی شکایت کند بصرف اینکه پوست در دست من بوده است آمده انه مرا میخواهند تعقیب کنند آن شخص مأمور خودش تعقیب خواهد شد مقصود آقا تأمین است مؤید احمدی - باطمینانی که آقای وزیر عدلیه دادند بنده مسترد میدارم

رئیس - پیشنهاد آقای آقا سید یعقوب (باین مضمون قرائت شد)

در ماده اول پیشنهاد میکنم بعد از کلمه بره اضافه شود چهار ماهه

آقا سید یعقوب - در اینجا نوشته شده است از بره سه قران دیگر حدودش را معین نکرده است . فرق است بین سه قران با دو قران . معلوم است مأمورین در مقام عمل نفع نسبت عدلیه را ملاحظه می کنند . ما باید نفع حال مردم را ملاحظه کنیم چون این جا غیر معین است خوب است آقای مخبر توضیح بدهند که آن توضیح در واقع برای این قانون شارح باشد که در مقام عمل از کوسفند یکساله باسم بره سه قران بگیرند . معلوم کنند که چه اندازه است اگر محتاج است قبول کنند و الا يك توضیحی بدهند که در صلاح خانه اسباب زحمت مردم نشوند

مخبر - اساساً خود آقا آقا سید یعقوب تصدیق دارند که مدت و ماه نمیشود قائل شد زیرا دچار اشکالات شدیدتری میشوند زیرا با این ترتیب بایستی دفتر و سجل و اینها برای بره و کوسفند تهیه کنند...

آقا سید یعقوب - بنده استرداد میکنم

مخبر - ولی در قسمت دیگر بعقیده بنده در عرف و اصطلاح آنهاست که اهل عمل هستند خود شان بره و کوسفند را تشخیص میدهند و میدانند تا چه سنی بره است و تا چه سنی کوسفند است . تشخیص را خود آن اشخاص در ضمن عمل میدهند

آقا سید یعقوب - بنده استرداد میکنم و بعد از این توبه میکنم

رئیس - رای گرفته میشود بماده اول آقایان موافقین قیام فرمایند

(اکثر قیام نمودند)

رئیس - تصویب شد . ماده دوم

(بمضمون آتی قرائت شد)

ماده دوم - وزارت مالیه مکلف است از ابتدای ۱۳۰۸ تا سه سال با جلب نظر وزارت داخله اعتبار کمک های لازم را نسبت ببلدیه های شهرها و قصبائی که مسلخ ندارند برای تأسیس و نگاهداری مسلخ در بودجه های مملکتی منظور دارند

رئیس - آقای عدل

عدل - موافقم

رئیس - مخالفی نیست ؟

(گفته شد خیر)

رئیس - پیشنهادی رسیده است قرائت میشود .

(بمضمون ذیل قرائت شد)

پیشنهاد میکنم ماده دوم بطریق ذیل اصلاح شود ماده دوم - وزارت مالیه مکلف است از ابتدای ۱۳۰۸ تا سه سال با جلب نظر وزارت داخله اعتبار کمک های لازم را نسبت ببلدیه های شهرها و قصبائی که مسلخ ندارند برای تأسیس و نگاهداری مسلخ و همچنین نظارت صحی راجع بجلوگیری از کشتار حیوانات مریض و نهیمه و حمل روده مطابق دستور فی بخارجه در بودجه مملکتی منظور دارند (فولادوند)

رئیس - آقای فولادوند

فولادوند - مطابق لایحه که خود دولت تنظیم کرده بود در ابتدای لایحه ذکر کرده بودند که مقصود از تدوین این لایحه یکی برای جلوگیری از کشتار مریض است و البته خاطر آقایان مستحضر است که غالب امراض باین واسطه منتشر میشود و یکی هم برای تسهیل تجارت روده . هر دو فقره را در لایحه تصریح کرده اند و چون در کمیسیون بطور مستقی تدوین نشده بود خدمت آقای وزیر مالیه و مخبر عرض کردم که باید يك طوری

باشد که تحت ماده بیرون بیاید که محط نظر باشد از این جهت اینطور پیشنهاد کردم که اگر آقایان صلاح میدانند ماده باین طریق اصلاح شود

مخبر - يك دفعه دیگر قرائت شود

(مجدداً قرائت شد)

وزیر عدلیه - این پیشنهاد دو قسمت است بلکه در حقیقت سه قسمت است يك قسمت اول در خبرکمیسیون هست . يك قسمت راجع به نظارت صحی و جلوگیری از کوسفند های مریض است و يك قسمت دیگر راجع بترتیب فنی تهیه روده . بنده خیال میکنم مسئله روده که الان در وزارت مالیه تحت مطالعه است و از برای جلوگیری از اینکه روده مریض بخارجه حمل نشود يك نقشه را در نظر دارند و بالاخره باید دستگاه مخصوصی این مسئله پیش رود و با يك نقشه کاملاً يك لایحه دیگری اگر لازم شد بعد تقدیم میشود . مسئله نظارت را هم اگر بخواهید در اینجا گنجانده شود که کشتار مریض نشود بنده حرفی ندارم که آن قسمت از پیشنهاد را قبول کنم ولی خیال میکنم که آن هم در حدودی که عملی هست خواهد شد اعم از اینکه اینجا نوشته شود یا نوشته نشود

رئیس - رای میگیریم بقابل توجه بودن این پیشنهاد آقایان موافقین قیام فرمایند

(عده قلبی قیام نمودند)

رئیس - تصویب شد . ماده سوم قرائت میشود

(بشرح آتی قرائت شد)

ماده سوم - پس از اجرای این قانون کرایه مسلخ و عوارض دیگر بهیچ اسم و رسم از ذبایح دریافت نخواهد شد و وزارت مالیه مکلف است معادل مبلغی که بلدیه ها در تاریخ آذر ماه ۱۳۰۷ از ذبایح برای نگاهداری و کرایه و تنظیم مسلخ و امور قصابی و مؤسسه شیروخورشید سرخ در تبریز و مشهد برای مصارف معینه خیری و صحی از کشتار شهرها و قصبات دریافت مینموده اند مالیات به آنها عاید دارد که بهمان مصارف معینه برسانند

رئیس - آقای عدل

عدل - موافقم

رئیس - آقای آقا سید یعقوب

آقا سید یعقوب - اینجا عبارت يك قدری اصلاح لازم دارد کشتار شهرها و قصبات باید نوشته شود کشتار در شهرها و قصبات عبارت ناقص است خواستم اصلاح شود و يك تبصره هم در ضمن شور اول پیشنهاد کرده بودم وقتی موقع شد عرضم را میکنم

مخبر - این قسمتی که فرمودید اصلاح عبارتی بود و گمان میکنم يك پیشنهاد دیگر در این ماده شده که اگر او قرائت شود رفع اشکال آقا را میکنند و آن پیشنهاد را بنده قبول میکنم

رئیس - مخالف دیگری نیست پیشنهاد از طرف آقای امیراعلم رسیده قرائت میشود.

(مضمون ذیل قرائت شد)

اصلاح عبارتی ذیل را پیشنهاد میکنم پس از اجرای این قانون کرایه مسالخ و عوارض دیگر بهیچ اسم و رسم از ذبايح در یافت نخواهد شد و وزارت مالیه مکلف است معادل مبالغی را ببلدیه ها که سالیانه از ذبايح رای نگاهداری و کرایه و تنظیم مسالخ و امور قصابی از کشتار شهرها و قصبات دریافت مینمودند و همچنین مؤسسه شیر و خورشید سرخ در تبریز و مشهد از ذبايح برای مصارف خیری و صحتی در یافت مینداشتند از روی عایدات آذر ماه ۱۳۰۷ حساب کرده بآنها همه ساله عاید دارد که بهمان مصارف معینه برسانند

دکتر امیراعلم - اصلاح عبارتی است چون از آن عبارتی که در ماده بود ممکن بود اشتباهی بشود که فقط يك ماه در سال بدهند. این بود که این اصلاح عبارتی را پیشنهاد کردم که معلوم باشد سالیانه است

مخبر - بنده این پیشنهاد را قبول میکنم

رئیس - رای میگیریم بماده ۳ پیشنهادی آقای امیراعلم که مخبر قبول کردند آقایان موافقین قیام فرمایند (اکثر نمایندگان - قیام نمودند)

رئیس - تصویب شد ماده چهارم

(مضمون ذیل خوانده شد)

ماده چهارم - وزارت داخله مکلف است توسط بلدیه ها در شهرها و قصبات مسالخهای معین نماید که خارج از آنها کشتاری نشود و هرگاه در نقاطی که دارای مسالخ هستند کسی در خارج از مسالخ کشتاری نماید از پنجقران تا یکتومان جزای نقدی خواهد شد

رئیس - آقای آقا سید یعقوب

آقا سید یعقوب - بنده اینجا قدری توجه میدهم آقای وزیر عدلیه را ما در وضع مالیات نباید تنها منافع دولت را در نظر بگیریم اینجا مینویسد وزارت داخله مکلف است توسط بلدیه ها در شهرها مسالخهای معین نماید که خارج از آنها کشتاری نشود سابق براین بنده پیشنهاد کردم که مسالخهای مطابق حفظ الصحة معین نمایند که لا اقل يك قدری برای اصلاح حال مردم برداریم تمام نظاریول نباشد نظر باصلاح حال جامعه هم باشد این قید را بنده در سابق اضافه کرده بودم که مطابق حفظ الصحة باشد و هر گودالی را نگویند اینجا محل کشتار است که تعفن آن تمام شهر را بگیرد و مردم را گرفتار کند و اما راجع باینکه اگر در خارج از مسالخ کشتاری نمایند از پنجقران تا یکتومان جزای نقدی بشوند این را هم بنده مخالفم اگر يك بیچرۀ ناچار بشود مجبور باشد خوب يك روز حبس شود دیگر حتما جزای نقدی معین شود این را بنده مخالفم و ثانیا باصطلاح اهل حقوق چرا جزا را در اینجا معین کرده اند؟ باید در قانون مجازات يك چیزی معین کنند نه اینکه در هر قانونی يك مجازاتی باشد از این حیث هم بنده مخالفم

وزیر عدلیه - عرض کنم که بنده هیچ مانعی نمیبینم که آقا اینجا بگذارند مسالخهای مطابق حفظ الصحة این اشکال ندارد البته مسالخهایی که ساخته میشود در حدود امکان سعی میشود مطابق حفظ الصحة هم باشد ولی در قسمت مجازات بنده آن قانونی را که ضامن اجرائی نداشته باشد تقریباً يك نصیحت و موعظه اخلاقی میدانم که

وزیر عدلیه - عرض میکنم که بنده خیلی خوشوقت میشدم اگر در مملکت خودمان عادت میکردیم که نیات خودمان را هم در حدودی که وسائل مملکتی اجازه میدهد در آن حدود اظهارش را بکنیم. این نظر خیلی خوب است و باید اینجا اضافه شود ولی وسائل مملکتی تا حدی را اجازه میدهد در ایران چقدر مسالخ هست یعنی چقدر طبیب لازم است که از معالجه انسانها فراغت داشته باشند و تمام کشتارها در تحت نظرشان باشد؟

آقا يك فرمایشی فرمودند بنده عرض کردم که آن اندازه که عملی و میسر است اینجا هم بنویسید میشود الان هم هست الان هم در شهرها از طرف بلدیه در مسالخها بکفر هست و مواظب است و اگر بخوانید اینجا بنویسید و عمل نشود فایده ندارد. اگر مقصود عمل است که چنانچه عرض کردم تا اندازه الان هم این عمل میشود و البته روز بروز سعی میکنیم که وسائل بیشتر شود و این منظور آقا کاملاً عملی شود از این جهت بنده خواهش میکنم همین توضیحاتی که داده فداقت بفرمائید و تبصره را مسند دارید. و بگذارید قانون همین شکل بگذرد

رئیس - رای گرفته میشود به پیشنهاد آقای فولادوند آقایان موافقین قیام فرمایند (چند نفری برخاستند)

رئیس - تصویب نشد تبصره پیشنهادی آقای فیهمی قرائت میشود (شرح ذیل قرائت شد)

بنده تبصره ذیل را پیشنهاد میکنم: در نقاطی که مسالخ ندارند این مالیات دریافت نخواهد شد

رئیس - آقای فیهمی - نظر دولت این است که در تمام نقاطی که مسالخ است بن مالیات گرفته شود. یعنی در آن جاهایی که مسالخ نیست گرفته نشود از این جهت مطابق همین نظر دولت بنده پیشنهاد کرده ام در جاهایی که مسالخ هست و شکار باید در آنجا شود این مالیات را بگیرند ولی از آن نقاطی که مسالخ ندارند و در مسالخ کشتار

اغلب اوقات هم کسی بآن ترتیب اثر نخواهد داد حالا اینجا بیایند و يك قدری سهلتر کنند که اگر کسی پول نداشت او را حبس نکنند این مطابق يك قانون دیگری معلوم است کسی که محکوم است بجزای نقدی وقتی نداد بایستی او را نگاهدارند و این هیچ ضرورت ندارد و بنده تصور میکنم اغلب اشخاص پنجقران جرعه را بدهند بهتر از این است که بروند يك روز حبس شوند

مخبر - در قسمت مطابق حفظ الصحة همانطور که آقای وزیر عدلیه توضیح دادند اگر چه بنده هم لازم نمیدانم ولی چون آقا نظر دارند قبول میکنم

رئیس - مخالف دیگری ندارد پیشنهادها قرائت میشود (مضمون ذیل قرائت شد)

پیشنهاد آقای فولادوند بنده تبصره ذیل را در آخر ماده ۴ پیشنهاد میکنم در مرکز و شهرهایی که شیر و خورشید سرخ با اداره صحتیه دائر است دولت مکلف است بکفر طبیب مأمور نماید که در تحت نظر و تصویب آن طبیب کشتار بعمل آید که جلوگیری از کشتار حیوانات مریض شود

فولادوند - عرض میکنم عبارتی که بنده پیشنهاد کرده بودم و شرح داده در مقدمه لایحه نوشته شده بود به آقای وزیر مالیه که عرض کردم و همینطور آقای مخبر کبسیون هر دو موافقت نظر داشتند. در قسمت صحتیه هم که آقای وزیر عدلیه قبول کردند تعجب میکنم که چرا آقایان بدون لفتت بعرض بنده پیشنهاد را رد کردند حالا غرض از این قسمت عرض بنده این است که اغلب امراض از این کشتار مریض و حیوانات مریض است و همه آقایان هم میدانند و دره صحتیه هم که دائر است و قضیه مهمی است که بودجه را اضافه کنند اگر موافقت مینمایند آقای وزیر مالیه هم موافقت کردند گمان میکنم يك کمکی رای حفظ الصحة مردم شده باشد

وزیر عدلیه - يك مرتبه دیگر این تبصره را بخوانید (مجدداً قرائت شد)

نمیشود این مالیات دریافت نشود چون این ماده درست مطلب را نمی آورد و از مذاکرات سابق هم همچو معلوم میشد که حتی در نقاطی هم که مسلخ ندارند بازان مالیات گرفته میشود و دولت عمل باین قانون میکند برای اینکه اشکالاتی دیگر بین مأمورین دولت و مردم تولید شود بنده این پیشنهاد را تقدیم کردم و خواستم توضیح داده شود تا درست معلوم باشد که در آنجائی که مسلخ دارند مالیات گرفته شود و در آن نقاطی که مسلخ هنوز دایر نشده چیزی باین عنوان اخذ نمائند

مخبر - این فرمایشی که آقای فهمی فرمودند در کمیسیون هم مذاکره شد و با حضور خودشان آقای وزیر مالیه اظهار داشتند که نظرشان غیر از این نظریه آقای فهمی است. بلکه نظر دولت این است که از تاریخ اجرای این قانون بگیرند - منتهی در آنجاها که مسلخ هست این مالیات را بگیرند و اگر در خارج کشتاری شد از آنها جرعه بگیرند ولی در آن نقاطی که فعلاً مسلخ نیست دولت خودش يك نقطه را بعنوان مسلخ معین میکند که در آنجا ها موقتاً کشتار بعمل آید تا مسلخ ساخته شود و در هر کجا که مسلخ درست میشود البته این قانون اجرا خواهد شد

فهمی - بنده مسترد میدارم

رئیس - پیشنهاد آقای یاسائی

یاسائی - بنده هم استرداد میکنم

رئیس - رای گرفته میشود بماده چهارم

مخبر - آقای اورنگ در موقعی که ماده را قرائت کردند تبصره را نخواندند مقرر بفرمایند تبصره هم خواند شود

رئیس - ماده و تبصره را دو باره میخوانند

(بشرح ذیل قرائت شد)

ماده ۴ - وزارت داخله مکلف است بتوسط بلدیة ها در شهرها و قصبات مسلخ هائی معین نماید که خارج از آنها کشتاری نشود و هرگاه در نقاطی که دارای مسلخ هستند کسی در خارج از مسلخ کشتاری نماید از پنجقران

نایکومان جزای نقدی خواهد شد

تبصره - قصبات مملکت را وزارت داخله تعیین نموده و پس از تصویب هیئت وزراء اعلام خواهد شد

رئیس - رای گرفته میشود بماده چهارم با اصلاح پیشنهادی آقای آقا سید یعقوب آقاییکه موافقت قیام فرمایند (اکثر قیام نمودند)

رئیس - تصویب شد. ماده پنجم

(باین مضمون قرائت شد)

ماده ۵ - قربانی اضحی و نذور و کشتاری که بحکم اجبار برای احتراز از مرك حیوانات در نتیجه ناخوشی یا حادثه میشود از مقررات مواد ۱ و ۴ معاف است

رئیس - آقای آقا سید یعقوب

آقا سید یعقوب - در شور اول بنده يك پیشنهادی کردم و توجه اعضاء محترم کمیسیون را هم جلب کردم باینکه يك حوادثی ممکن است واقع شود که آن حوادث را نمیشود محدود کرد. از این جهت بنده بهتر میدانم که آنطرف قضیه معین شود و بطور کلی بنده پیشنهاد کرده ام که از هر کشتاری که برای فروش میشود این مالیات گرفته شود ولی از کشتار هائی که برای فروش نیست اعم از اینکه کسی برای خودش کشتار کند یا برای تعزیه داری باشد یا برای نذور یا سایر چیزها باشد مطلقاً چیزی گرفته نشود فقط از کشتار هائی که برای فروش میشود این مالیات غیر مستقیم که بسط بر عامه دارد گرفته شود نه در موارد دیگر که برای فروش نیست ملاحظه بفرمائید بنده امروز مثلاً مهانی دارم و میخواهم گوسفندی برای مهانان خودم ذبح کنم یا میخواهم برای نذر گوسفند بکشم در اینجا واقعاً هیچ مورد ندارد که مالیات بدهند. گرچه آقای قائم مقام (عدل) آن روز به بنده بی مرحمتی فرمودند و اظهار داشتند هر کس میخواهد گوسفندی نذر حضرت عباس بکند باید دو هزار بدهد یا اگر کسی مهان داشته باشد همینطور ...

عدل - بنده همچو چیزی نگفتم

آقا سید یعقوب - ولی بنده عقیده ام این است هر کشتاری

که برای فروش باشد مالیات بدهد و هر کشتاری که برای فروش نباشد ندهد. با این ترتیب هم دولت میتواند قانون را اجرا کند و هم مأمور کمتر میخواهد

وزیر عدلیه - خیلی جای تأسف است که گاهی دو نظر در صورتیکه صاحبان نظر هر دو عقیده شان یکی است با هم صورتاً مخالف می شود. مثل نظر آقای آقا سید یعقوب و بنده. بنده هیچ نمی خواهم که بین نظریه ایشان و بنده اختلافی باشد ولی به عقیده بنده اگر مستثنیات نوشته شود بهتر و قانون صریح تر است تا آن ترتیبی که آقا فرمودند برای اینکه فردا ممکن است يك بهانه هائی بدست مردم بیفتد بعلاوه در همان نظری هم که خود آقا فرمودند که کسی برای مهانی خودش يك کشتاری میکند چه ضرر دارد همین شخص بفرستد و گوسفند کشته بگیرد این شخص که میخواهد در خانه خودش با دست خودش يك گوسفندی بکشد و خانه خودش را مسلخ قرار میدهد يك چنین شخصی چه ضرر دارد که دوقران هم بدو بدهد آقا بگذارید هر کاری در محل خودش بشود - خانه آدم - اطاق آدم زندگی آدم جای کشتار و ذبح گوسفند نیست این کار را باید قصاب در قصابخانه بکشد نه در جای دیگر و کس دیگر فرض بفرمایند بنده که میخواهم طبخ حضوری بکنم باید خودش را هم بخورم.

آقا سید یعقوب - حتی الامکان باید آزادی مردم را گرفت.

رئیس - پیشنهاد آقای مؤید احمدی

(بشرح ذیل خوانده شد)

بنده پیشنهاد میکنم بعد از نذور کلمه عقیقه هم علاوه شود

رئیس - آقای مؤید احمدی

مؤید احمدی - عرض میکنم عقیقه نه جزو نذور است نه جزو سایر قسمت ها که در ماده نوشته شده از این جهت خواهش میکنم این را قبول بفرمائید. وزیر عدلیه - بسیار خوب قبول میکنم.

مخبر - چون آقای وزیر عدلیه قبول کردند بنده هم قبول میکنم

رئیس - رای گرفته میشود بماده پنجم با اضافه شدن کلمه عقیقه که آقای مؤید احمدی پیشنهاد کرده اند آقايان موافقین قیام فرمایند (عده زیادی قیام نمودند)

رئیس - تصویب شد. مذاکره در کلیات است

یاسائی - متأسفانه عادت مأمورین وزارت مالیه بر این شده که قوانین مجلس را بر خلاف مقصود و منظور ما سوء تفسیر و اجرا میکنند. مذاکرات مجلس هم که طبع میشود باز میگویند ما بهتر می فهمیم. این يك اصول رایجی شده که از مقرر مأمورین وزارت مالیه بیرون آمده و مواد قوانین را بر خلاف مقصود ما تفسیر میکنند بطوریکه گاهی خود وزیر مالیه هم اطلاع ندارد. غالباً دیده شده که با وزیر هم مهاجم می کنند و میگویند نه شما ملتفت شده اید و نه مجلس. این روبره را باید متروک کنیم بنده موضوعی را که میخواستم در این جا عرض کنم این است که وزارت داخله باید صورت قصبات را تهیه کند و بوزارت مالیه بفرستد و او هم اعلان کند که قصبه کجا است؟ فردا اگر آمدند تمام دهات را اسمش را گذارند قصبه چه خواهد شد؟ مثلاً هرجا که بانصد نفر جمعیت دارد میگویند قصبه است ما هم حالا که قانونی در دست نداریم تا ملاکی در کار باشد در صورتیکه قصبه آنجائی است که بازار داشته باشد و جمعیتش زیاد باشد مقصود این است که از حالا يك مشخص و ملاکی در کار باشد که فردا اسباب زحمت نشود بنده مقصود این است به آقای وزیر عدلیه که حالا تشریف دارند يك تذکرانی بدهم که در صورت مجلس فید شود و طوری نشود که فردا هر دهمی را مأمورین مالیه اسمش را قصبه بگذارند و آنوقت بگویند ما این طور فهمیدیم و اسباب زحمت شوند.

وزیر عدلیه - راجع بحسن سلیقه که میفرمایند بعضی از مأمورین مالیه دارند و قوانین را بد تفسیر میکنند

البته باید با آنها یاد داد که قانون را خوب تفسیر کنند
گاهی هم میشود که يك ماموری از روی فهم و منطق
عجیب خودش قانون را تفسیر میکند و مدتها زحمت
دارد که ما باو حالی کنیم و بفهمانیم که بد تفسیر کرده
زیرا از روی سوء نیت این کار را نکرده و بفکرش این
طور رسیده در این صورت البته مقام بالا را دستور
میدهد و می فهماند که اشتباه کرده اگر هم عمدا سوء
تفسیر کرده باشد که مجازات میشود در قسمت قصبات هم
که فرمودید هر کجا که پنجاه نفر جمعیت داشت اسمش
را ممکن است قصبه بگذارند بنده اطمینان میدهم این
طور نیست در این جا راجع به قصبه مذاکره شد و
اینکه قراوند قصبات مملکت را وزارت داخله تعیین نموده
و پس از تصویب هیئت وزراء اعلام کنند برای همین
است که دقت زیاد تري شده باشد و اگر فرض
میفرمائید هر ماموری در محل ابوالجمعی خودش بر میدارد يك
راستی از قصبات میدهد در صورتی که آن طور نباشد
و غلط تنظیم شده باشد هیچ مانعی نخواهد داشت که
تغییر داده شود. در هر حال تمام نکات مراعات خواهد شد
جمعی از نمایندگان - مذاکرات کافی است
آقا سید یعقوب - خبر کافی نیست. يك ملاحظاتی است
باید اجازه بدهید گفته شود.

رئیس - آقای فیروز آبادی

فیروز آبادی - بنده در کلیات این نوع لوایح و امور
(نه در قسمت این لایحه ذابح و کشتار) بلکه در کلیات
اینگونه امور نظرم این است که باید از این قبیل عوائد
صرف نظر نمود زیرا بنده عقیده دارم از این نوع عواید
باید صرف نظر کرد و روی آن نظریه اصلی کار کرد.
و با آن نظر هم هیچ مستعبد نیست که عایدات ایران به
هزار ملیون برسد. هر چند که با اخلاق بنده مستعبد
است اما اگر درست دقت و ملاحظه شود. می بینیم که
ممالك دیگر با اینکه خا کشان يك ثلث از ایران کمتر است
و معادش هم يك ثلث کمتر است معذلك عوائد شان هزار
ملیون از ما زیاد تر است چنانچه همه آقایان بهتر از بنده

میدانند ولی متأسفانه مملکت ما که دو سه برابر
چهار برابر ممالك دیگر دنیا است عایداتش این قدر کم
است. چرا؟ برای اینکه در اینجا فقر و فلاکت است.
باید کاری کرد که مردم صاحب ثروت شوند آنوقت از
ثروت و عایدی آنها مالیات گرفت. باید برای مردم
عایدات پیدا کرد و الا با این ترتیب و با این مالیاتهای
فعلی مردم قهراً روز بروز فقیر تر میشوند و آنوقت عایدات دولت
هم قهراً کم خواهد شد. دولت باید همیشه همت خودش را عالی
قرار دهد و هم خودش را بر این مصروف کند که معادن
و کارخانجات راه بیندازد و استفاده های کلی بکند و
نظرش را روی این امور جزئی قرار ندهد که مثلاً از
يك چارك گوشت صد دینار بگیرد یا از يك سیر قند
صد دینار بگیرد. این ها يك چیز اساسی نیست و باید
دولت از آن صرف نظر کند و در عوض فکر اساسی بکند
تا بآن رقیباتی که می خواهیم برسیم و الا همه روزه مملکت
رو بفقر خواهد گذارد و مردم فقیر تر خواهند شد و
آن اصلاحات منظوره بعمل نخواهد آمد. امیدواریم
دیگر از این قبیل لوایح به مجلس نیاید و اگر لایحه
بیاید راجع بکارخانجات و استخراج معادن باشد مثل
کارخانه سمنت سازی و غیره

وزیر عدلیه - در موقعی که آقای فیروز آبادی صحبت
میفرمایند هر کسی که بقیافه ایشان نگاه میکند کلاً
مطمئن میشود که آن چیزها که ایشان میگویند از روی
عقبه است. منتها صحبت بر این است که آیا این
طریقی که ایشان در نظر گرفته اند صحیح تر است یا
آن راهی که ما میرویم. اما راجع بلایحه تصور نمیکنم که
يك تحمیل فوق العاده باشد آخر مملکت هم محتاج پول
است و این پول ها هم صرف خود مملکت و حوائج عموم
میشود و بالاخره بطور مستقیم یا غیر مستقیم در اوضاع
اقتصادی و مالی مملکت مؤثر است ولو اینکه ظاهراً يك
تحمیلی بنظر میآید

اما بالاخره برای اینست و آسایش روحی مردم مؤثر
است. و دولت اساساً در نظر دارد که يك عایدات

مستقیمی پیدا کنند و بجای این مالیات ها قرار دهد و بطور کلی در
نظر دارد که يك عایداتی برای مردم درست بکند بعد سهم خودش
را از آن بگیرد بدون اینکه تحمیلی هم بر مردم شده باشد
جمعی از نمایندگان - مذاکرات کافی است
رئیس - رأی گرفته میشود بلایحه مالیات ذابح که
مشمول بر پنج ماده است آقایان موافقین ورقه سفید
خواهند داد.
(اخذ و شماره آراء بعمل آمده بر ترتیب ذیل نتیجه
حاصل شد)

ورقه سفید علامت قبول ۶۸ - کبود يك

اسامی موافقین

آقایان: اباخانی - مقدم - روحی - شرفی - عدل -
افخمی - پالیزی - بیات ما کوئی - دکتر امیر اعلم -
طباطبائی دیبا - میرزا یانس - حبیبی - طالش خان -
امیر دولتشاهی - شهداد - اسفندیاری - هزار جربی -
وهاب زاده - حسنعلی میرزا دولتشاهی - نوبخت - امیر
ابراهیمی - علیخان اعظم - مجد ضیائی - ظفری - شریعت
زاده - حکمت - صادقی - ملک مدنی - فهمی - قاضی
نوری - حاج سید محمود - محمد علی میرزا دولتشاهی -
نجومی - دکتر لقمان - طهران - مولوی - شیخ الملک

قانون

منع خرید و فروش برده در خاک ایران و آزادی برده در موقع ورود بمملکت

مصوب ۱۸ بهمن ماه ۱۳۰۷ شمسی

ماده واحده - در مملکت ایران هیچ کس بعنوان برده شناخته نشده و هر برده بمجرد ورود بخاک با
آبهای ساحلی ایران آزاد خواهد بود هر کس انسانی را بنام برده خرید و فروش کرده یا رفتار مالکانه دیگری نسبت
بانسانی بنماید با واسطه معامله و حمل و نقل برده بشود محکوم بیک ناسه سال حبس تادیبی خواهد گردید
تبصره - هر يك از مامورین دولتی مکلف است تمحض اطلاع یا مراجعه کسی که مورد معامله یا رفتار
برده گئی شده است فوراً وسائل استخلاص او را فراهم آورده برای تعقیب مجرم به نزدیکترین بار که بدایت اطلاع دهد
اینقانون که مشتمل بر یکماده است در جلسه هیجدهم بهمن ماه یکهزار و سیصد و هفت شمسی بتصویب
مجلس شورای ملی رسید

رئیس مجلس شورای ملی - دادگر

اسدی - مؤید احمدی - فتوحی - عباس میرزا - فولادوند -
ایزدی - کفائی - کاشانی - خواجوی - دکتر سنک -
ساکنیان - محمد ولیم میرزا - طباطبائی و کیلی - دیوان بیگی
قرا گوزلو - کیا نوری - اسکندری - مسعودی - مصباح
فطمی - افسر لاریجانی - درانی - محبر فرهمند - ذوالقدر
ناصری - غلامحسین میرزا مسعود - زوار - مرتضی قلیخان
بیات - عبدالحسین خان دیبا - ملک زاده - رفیع
مخالف آقای فیروز آبادی

رئیس - عده حاضرین سده و سه نفر با کثرت ۶۸
رأی تصویب شد. بطوریکه خاطر آقایان مستحضر است
قریباً ما ماه رمضان را در پیش داریم و جلسات باید به
شب منتقل شود. روز یکشنبه هم کار زیادی نداریم. سرعت
تصمیمات مجلس هم خوشبختانه ما را از صرف وقت زیاد
بی نیاز میکند بنا بر این اگر آقایان موافق باشند شبهای
یکشنبه و چهارشنبه در ماه مبارک رمضان دو ساعت از
شب جلسه خواهد بود

بعضی از نمایندگان - دو ساعت و نیم از شب
رئیس - بسیار خوب دو ساعت و نیم اولین جلسه هم
شب چهارشنبه ۲۴ بهمن دو ساعت و نیم از شب گذشته
(مجلس مقارن ظهر ختم شد)

قانون

مالیات ذبایح

مصوب ۱۸ بهمن ماه ۱۳۰۷ شمسی

ماده اول - به وزارت مالیه اجازه داده میشود از تاریخ تصویب اینقانون فقط در شهر ها و قصبات از هر کشتار بز دو قران از گوسفند دو قران و دهشاهی از بزه سه قران و از گاو و کوساله سه قران و دهشاهی و از گاو میش پنجقران دریافت دارد .

ماده دوم - وزارت مالیه مکلف است از ابتدای ۱۳۰۸ تا سه سال با جلب نظر وزارت داخله اعتبار کمکهای لازم را نسبت ببلدیه های شهر ها و قصباتی که مسلخ ندارند برای تاسیس و نگاهداری مسلخ در بودجه های مملکتی منظور دارند

ماده سوم - پس از اجرائی اینقانون کرایه مسلخ و عوارض دیگر بهیچ اسم و رسم از ذبایح دریافت نخواهد شد و وزارت مالیه مکلف است معادل مبلغی را که ببلدیه ها سالیانه از ذبایح برای نگاهداری و کرایه و تنظیم مسلخ و امور قصابی از کشتار شهر ها و قصبات دریافت مینمودند و همچنین مؤسسه شیر و خورشید سرخ در تبریز و مشهد از ذبایح برای مصارف خیری و صحتی در یافت میداشتند از روی عایدات آذر ماه ۱۳۰۷ حساب کرده بآنها همه ساله عاید دارد که بهمان مصارف معینه برسانند .

ماده چهارم - وزارت داخله مکلف است بتوسط بلدیه ها در شهر ها و قصبات مسلخهایی مطابق اصول صحتی معین نماید که خارج از آنها کشتاری نشود و هرگاه در نقاطی که دارای مسلخ هستند کسی در خارج از مسلخ کشتاری نماید از پنجقران تا یکتومان جزای نقدی خواهد شد .

تبصره - قصبات مملکت را وزارت داخله تعیین نموده و پس از تصویب هیئت وزراء اعلان خواهد نمود
ماده پنجم - قربانی اضحی و ندور و عقیقه و کشتاریکه بحکم اجبار برای احتراز از مرگ حیوانات در نتیجه ناخوشی و یا حادثه میشود از مقررات مواد یک و چهار معاف است

این قانون که مشتمل بر پنجاه ماده است در جلسه هیجدهم بهمن ماه یکهزار و سیصد و هفت شمسی بتصویب مجلس شورای ملی رسید

رئیس مجلس شورای ملی - دادگر